

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak

w sprawie z odwołania W. w Ś. – A.N.S. i J. B.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziału w Poznaniu
z udziałem zainteresowanej Fundacji E. w Ś.
o podstawę wymiaru składek,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 2
sierpnia 2023 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującej się W. w Ś.– A.N.S. od wyroku Sądu
Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 7 grudnia 2022 r., sygn. akt III AUa 64/21,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne,**
- 2. nie obciąża odwołującej się kosztami postępowania kasacyjnego strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 7 grudnia 2022 r. oddalił apelację odwołującej się W. w Ś.(dalej jako odwołująca się lub płatnik składek) oraz ubezpieczonego J.B. od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 grudnia 2020 r., oddalającego odwołania odwołującej się oraz ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w Poznaniu z dnia 4 grudnia 2018 r. stwierdzającej, że podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne J.B. z tytułu umowy o pracę u płatnika składek w spornym okresie stanowią kwoty szczegółowo wskazane w zaskarżonej decyzji, w których uwzględniono przychód pracownika

uzyskiwany w ramach umowy o dzieło zawartej z Fundacji E. oraz „stypendium naukowe”.

Powyższy wyrok odwołująca się zaskarżyła w całości skargą kasacyjną, domagając się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenia co do istoty sprawy, przez zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji i zaskarżonej decyzji w ten sposób, że z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne wyłączone zostaną przychody wypłacone z tytułu stypendium naukowego oraz tytułem wynagrodzenia z umów o dzieło zawartych z Fundacją E., ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji. W każdym przypadku odwołująca się wniosła o zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Pismem z dnia 10 lipca 2023 r. (które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 14 lipca 2023 r.) pełnomocnik skarżącej cofnął skargę kasacyjną, wnosząc o nieobciążenie skarżącej kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei, art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do

umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy był zobligowany do umorzenia postępowania kasacyjnego, o czym postanowił jak w sentencji oraz na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. odstąpił od obciążania skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz organu rentowego.

[as]